

- 265: „вреди за българитѣ“ Б. С. XI, 21—22.
- 266: „обърнати мохамедани“. А. П. Стоиловъ, „Отзвucci отъ миналото“, сп. Отецъ Паисий I (1928), бр. 4, 65. — Гюлханійския хатишерифъ. Срв. моя Бозвели 728 нт., и Ив. Пастуховъ, ц. ст. 238 нт. — *l'unité Slave — Russe*. Т. Янковъ, ц. ст. Бълг. мисль V, 148.
- 267: въ отечеството си! Г. П. Русески, Сборецъ изъ живота на бълг. по-отлични мжже. Ст. Загора 1887, 89. — той демаскира тъкмо тъй. Б. С. V, 75—76. — Петъръ Беронъ отъ Кютелъ. Б. С. XII, 57.
- 268: комитети или възстания. А. Шоповъ, Д-ръ Ст. Чомаковъ 27, 51, и моя Бозвели 611. — безполезни за отечеството си. Б. С. XII, 56. — практикува като лѣкаръ. Балабановъ, Кръстовичъ 93.
- 269: изрично изтъкнато това. П. Янковъ, „Д-ръ Н. Пиколо“, Бълг. мисль III (1928), 215 нт. — при погребението му. М. Балабановъ, Страница отъ политич. ни възраждане 117. — забравилъ съвсемъ България. Ив. Д. Шишмаповъ, Ив. Добровски 32. — „се именува българи“. Б. С. II, 96.
- 270: „ти е патриотизмътъ“. С. Доброплодний, Кратка автобиография 69—70. — къмъ българското си съзнание. Б. Пеневъ, История III, 81. Преводътъ отъ гръцки на български е новъ.
- 271: „на чича си Пиколо!“ Б. С. I, 83.
- 272: завръщаль отъ Иерусалимъ. Б. С. XIII, 8. — предъ руския посланикъ. Срв. моя Иларионъ 130. — въ Киевската семинария. Б. С. XIII, 7—8. — столицата на Влашко, Букурещъ. Б. С. VIII, 24; XIV, 89. — негова гръцка легитимация. Б. С. I, 20.
- 273: „както у другитѣ народи“. Б. С. VIII, 24—25.

ГЛАВА X

- 275: български народни работи. Срв. моя Бозвели 295 нт., 347 нт.
- 276: общо народно дѣло. Б. С. IV, 7.
- 277: свѣтски и черковни книги. Срв. моя Бозвели 630 нт. — стопански реформи. Срв. моя Бозвели 623 нт. и моя Априловъ 311 нт.
- 278: положението въ България. Б. С. VI, 48 нт.
- 279: да обиратъ народа. Б. С. VI, 53; срв. по-горе, 8—9.
- 280: заявление отъ д-ръ Селимински. Б. С. I, 69—72; срв. I, 63; II, 7; III, 75. — препись отъ заявлението. Б. С. X, 104.
- 283: Високата порта и патриаршията. Срв. моя Бозвели 625 нт.
- 284: пжтуването на султана. Б. С. II, 9—12.
- 285: „любородность въ сърдцето си“. Съч. Раковски 393—395.
- 286: свой личенъ интересъ. Срв. моя Бозвелѣ 355, 483, 733 и др.
- 287: князь Богориди. Б. С. IV, 104—106. — науката си въ Русия. Б. С. III, 46. — благосклонно правителство. Б. С. IV, 103.
- 288: той ги благословилъ. Проф. Успѣнскій, Книга бытія моего. Дневникъ и автобиографич. записки. Спбгъ III (1896), 26 нт., 29. Срв. и Матеріали для біографіи епископа П. Успѣнскаго II, 181. — голѣмъ успѣхъ и полза. Б. С. XIII, 8; срв. XIV, 57.
- 289: „причина за всичко това“. Б. С. II, 5—9. — по-късно и Раковски. Срв. по-обстойно въ моя Бозвели 100 нт.